

§ 316.

Efter at i fornødent Fald Varslet er fastsat (jfr. § 317), bliver Stævningen der udtages til den Underret, under hvilken Sagens Paadømmelse vilde høre, saafremt Landsretsbehandling ej var anvendelig, med Angivelse af den tidligste Tid for Sagens første Tægtedag, at indlevere paa den nævnte Underrets Kontor til Paategning om Dag og Tid, da Sagen falder i Rette, hvorefter den tilbagegives Sagsøgeren til videre Foranstaltning.

§ 317.

Har Sagsøgte Bopæl i den ovennævnte Underrets Retskreds, skal Sagsøgeren lade Stævningen forkynde med 14 Dages Varsel. Bor Sagsøgte udenfor nævnte Kreds, er Varslet 3 Uger, medmindre han har Bopæl paa Færøerne, Island, Grønland, de vestindiske Øer eller i Udlandet, i hvilket Tilfælde, saavel som naar det ikke vides, hvor Sagsøgte Bopæl er, Varslet bestemmes af Landsrettens Justitiarius.

Maa det antages, at Sagsøgte ikke har nogen Bopæl, træder hans Opholdssted i Stedet for Bopæl i Henseende til Stævnevarslet.

Under særlige Omstændigheder kan det lovbestemte Varsel af Landsrettens Justitiarius forkortes efter Sagsøgerens Begæring.

Forinden Landsrettens Justitiarius fastsætter et Varsel, hvilket sker ved Paategning paa Stævningen, der i dette Øjemed indsendes til ham af vedkommende Underretsdommer, kan han afkræve Sagsøgeren nærmere mundtlige eller skriftlige Oplysninger.

§ 318.

Paa Sagens første Tægtedag skal Sagsøgeren møde for den i § 316 nævnte Underret og fremlægge Stævning eller den i § 315, 2det Stykke, omhandlede Angivelse. Unnlader han dette, bliver Sagen straks af vedkommende Underretsdommer at afvise, og der tilkendes den Sagsøgte, der har givet forgæves Møde, Sagsomkostninger, for saa vidt han ikke frafalder Paastand derom. Samme Virkning har Sagsøgerens Udeblivelse eller Unnladelse af at foretage de til Sagens Fortsættelse hørende Skridt ved senere Retsmøder, indtil Skriftvekslingens Slutning.

I de Sager, i hvilke der skal prøves Forlig for Forligskommissionen, fremlægges Indkaldelse til denne samt Bevis for, at Forligsprøve er foretagen.

Sagsøgerens Udeblivelse forhindrer ikke, at der gives Sagsøgte Dom for de før Udeblivelsen tingfæstede Modkrav.

§ 319.

Udebliver den lovligt stævnedes Sagsøgte, afsiger vedkommende Underretsdommer efter Sagsøgerens Begæring Dom i Henhold til hans mundtlige Fremstilling af Sager, der dog kan indskrænke sig til en Henvisning til Stævningen og de vedlagte Dokumenter. Herved bliver imidlertid at iagttage, at ingen Paastande eller Søgsmålsgrunde, der ligge udenfor Stævningens Indhold, kunne tages i Betragtning, og at Sagen, naar det fremkomne viser, at Stævningens Angivelse af de faktiske Omstændigheder i væsentlige Henseender er urigtig eller ufuldstændig, afvises.

Sagsøgeren kan dog i Stedet for saadan Udeblivelsesdom begære Sagen udsat og skal da lade forkynde Udskrift af det i Retsmødet forefaldne for Modparten med et af Retten fastsat Varsel.

Ovenstaaende Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse, naar Sagsøgte udebliver ved et senere Retsmøde uden at have afgivet noget Svar i Sagen. At Sagsøgte, efter at have svaret i Sagen, udebliver inden Domsforhandlingen, berettiger ikke Sagsøgeren til at begære Udeblivelsesdom og afskærer ikke Sagsøgte fra senere at møde i Sagen.